

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 22 sierpnia 2005 r.

w sprawie właściwości organów podatkowych

Na podstawie art. 17 § 2, art. 18 § 2, art. 22 § 6, art. 48 § 3, art. 67e i art. 75 § 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Rozporządzenie określa:

- 1) właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach niektórych zobowiązań podatkowych lub poszczególnych kategorii podatników, płatników lub inkasentów;
- 2) właściwość miejscową organów podatkowych w przypadku zaistnienia zdarzenia powodującego zmianę właściwości miejscowej w trakcie roku podatkowego lub okresu rozliczeniowego;
- 3) właściwość rzeczową organów podatkowych w sprawach związanych ze stosowaniem ulg w spłacie zobowiązań podatkowych;
- 4) właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach stwierdzenia nadpłaty podatków pobieranych przez płatników.

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o "ustawie", rozumie się przez to ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.

Rozdział 2

Właściwość miejscowa organów podatkowych w sprawach niektórych zobowiązań podatkowych lub poszczególnych kategorii podatników, płatników lub inkasentów

§ 2. W sprawach podatku dochodowego od osób prawnych właściwy miejscowo jest organ podatkowy według adresu siedziby wynikającej:

- 1) z odpowiedniego rejestru lub
- 2) ze statutu lub umowy, jeżeli adres siedziby nie został ujawniony w odpowiednim rejestrze.

§ 3. Właściwym w sprawach opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych podatkowej grupy kapitałowej jest organ podatkowy właściwy w sprawach tego podatku dla spółki reprezentującej taką grupę, wskazanej w umowie o jej utworzeniu.

§ 4. 1. Właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych ustala się według miejsca pobytu osoby fizycznej, jeżeli nie ma ona miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Przy opodatkowaniu małżonków mających różne miejsca zamieszkania, jeżeli na ich wniosek podlegają oni łącznemu opodatkowaniu, właściwość miejscową ustala się według miejsca zamieszkania jednego z małżonków, wskazanego we wspólnym rocznym zeznaniu podatkowym.

3. W przypadku spółki niemającej osobowości prawnej właściwym miejscowo organem podatkowym, w którym składa się sprawozdanie finansowe dołączone do zeznania podatkowego, jest:

- 1) organ podatkowy właściwy ze względu na adres siedziby spółki, jeżeli przynajmniej dla jednego wspólnika jest on właściwy;
- 2) organ podatkowy właściwy dla jednego ze wspólników wedle ich wyboru, jeżeli organ podatkowy, o którym mowa w pkt 1, nie jest właściwy dla żadnego ze wspólników, a jeżeli wspólnicy nie dokonali wyboru - organ podatkowy właściwy dla wspólnika wskazanego w pierwszej kolejności w umowie spółki.

§ 5. 1. W sprawach opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych dochodów (przychodów) z działalności gospodarczej uzyskiwanych przez będących nierezydentami podatników tego podatku, właściwi miejscowo są ustaleni według miejsca prowadzenia tej działalności, następujący naczelnicy urzędów skarbowych:

- 1) w województwie dolnośląskim - Naczelnik Urzędu Skarbowego Wrocław-Psie Pole;
 - 2) w województwie kujawsko-pomorskim - Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego w Bydgoszczy;
 - 3) w województwie lubelskim - Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego w Lublinie;
 - 4) w województwie lubuskim - Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego w Zielonej Górze;
 - 5) w województwie łódzkim - Naczelnik Urzędu Skarbowego Łódź-Śródmieście;
 - 6) w województwie małopolskim - Naczelnik Urzędu Skarbowego Kraków-Śródmieście;
 - 7) w województwie mazowieckim - Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście;
 - 8) w województwie opolskim - Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego w Opolu;
 - 9) w województwie podkarpackim - Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego w Rzeszowie;
 - 10) w województwie podlaskim - Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego w Białymstoku;
 - 11) w województwie pomorskim - Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego w Gdańsku;
 - 12) w województwie śląskim - Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego w Katowicach;
 - 13) w województwie świętokrzyskim - Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego w Kielcach;
 - 14) w województwie warmińsko-mazurskim - Naczelnik Urzędu Skarbowego w Olsztynie;
 - 15) w województwie wielkopolskim - Naczelnik Urzędu Skarbowego Poznań-Nowe Miasto;
 - 16) w województwie zachodniopomorskim - Naczelnik Trzeciego Urzędu Skarbowego w Szczecinie.
2. W przypadku uzyskiwanych przez podatników, o których mowa w ust. 1, dochodów (przychodów):
- 1) z tytułu wywozu ładunków i pasażerów, przyjętych do przewozu w polskich portach morskich - właściwi miejscowo są naczelnicy urzędów skarbowych, wymienieni w ust. 1, ustaleni według miejsca zamieszkania albo adresu siedziby podmiotu świadczącego usługi agenta morskiego;
 - 2) innych niż wymienione w ust. 1 lub w pkt 1 – właściwi miejscowo są naczelnicy urzędów skarbowych, wymienieni w ust. 1, ustaleni ze względu na:

- a) miejsce zamieszkania lub adres siedziby płatnika, w przypadku gdy pobór podatku następuje za pośrednictwem płatnika,
- b) miejsce pobytu podatnika, jeżeli pobór podatku następuje bez pośrednictwa płatnika,
- c) miejsce wykonywania czynności, z tytułu których uzyskiwany jest przychód, w szczególności ze względu na miejsce świadczenia usług (wykonywania pracy), jeżeli nie można ustalić właściwości w sposób wskazany w lit. a lub b.

3. Jeżeli podatnik, o którym mowa w ust. 1, prowadzi działalność gospodarczą na terenie więcej niż jednego województwa albo uzyskuje dochody (przychody), o których mowa w ust. 2, na terenie więcej niż jednego województwa albo jednocześnie uzyskuje dochody (przychody) z tytułów wymienionych w ust. 1 i 2 na terenie więcej niż jednego województwa, właściwy miejscowo jest Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście.

§ 6. 1. W sprawach opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych dochodów z działalności gospodarczej uzyskiwanych przez będących nierezydentami podatników tego podatku, właściwi miejscowo są ustaleni według miejsca prowadzenia tej działalności, następujący naczelnicy urzędów skarbowych:

- 1) w województwie dolnośląskim - Naczelnik Dolnośląskiego Urzędu Skarbowego we Wrocławiu;
- 2) w województwie kujawsko-pomorskim - Naczelnik Kujawsko-Pomorskiego Urzędu Skarbowego w Bydgoszczy;
- 3) w województwie lubelskim - Naczelnik Lubelskiego Urzędu Skarbowego w Lublinie;
- 4) w województwie lubuskim - Naczelnik Lubuskiego Urzędu Skarbowego w Zielonej Górze;
- 5) w województwie łódzkim - Naczelnik Łódzkiego Urzędu Skarbowego w Łodzi;
- 6) w województwie małopolskim - Naczelnik Małopolskiego Urzędu Skarbowego w Krakowie;
- 7) w województwie mazowieckim - Naczelnik Pierwszego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie;
- 8) w województwie opolskim - Naczelnik Opolskiego Urzędu Skarbowego w Opolu;
- 9) w województwie podkarpackim - Naczelnik Podkarpackiego Urzędu Skarbowego w Rzeszowie;
- 10) w województwie podlaskim - Naczelnik Podlaskiego Urzędu Skarbowego w Białymstoku;
- 11) w województwie pomorskim - Naczelnik Pomorskiego Urzędu Skarbowego w Gdańsku;
- 12) w województwie śląskim - Naczelnik Pierwszego Śląskiego Urzędu Skarbowego w Sosnowcu;
- 13) w województwie świętokrzyskim - Naczelnik Świętokrzyskiego Urzędu Skarbowego w Kielcach;
- 14) w województwie warmińsko-mazurskim - Naczelnik Warmińsko-Mazurskiego Urzędu Skarbowego w Olsztynie;
- 15) w województwie wielkopolskim - Naczelnik Pierwszego Wielkopolskiego Urzędu Skarbowego w Poznaniu;
- 16) w województwie zachodniopomorskim - Naczelnik Zachodniopomorskiego Urzędu Skarbowego w Szczecinie.

2. W przypadku uzyskiwania przez podatników, o których mowa w ust. 1, dochodów (przychodów):

- 1) z tytułu wywozu ładunków i pasażerów, przyjętych do przewozu w polskich portach morskich - właściwi miejscowo są naczelnicy urzędów skarbowych wymienieni w ust. 1, ustaleni według miejsca zamieszkania albo adresu siedziby podmiotu świadczącego usługi agenta morskiego;

2) innych niż wymienione w ust. 1 lub w pkt 1 - właściwi miejscowo są naczelnicy urzędów skarbowych wymienieni w ust. 1, ustaleny ze względu na miejsce uzyskania przychodu, albo jeżeli pobór podatku następuje za pośrednictwem płatnika, ze względu na jego miejsce zamieszkania lub adres siedziby.

3. Jeżeli podatnik, o którym mowa w ust. 1, prowadzi działalność gospodarczą na terenie więcej niż jednego województwa albo uzyskuje dochody (przychody), o których mowa w ust. 2, na terenie więcej niż jednego województwa albo jednocześnie uzyskuje dochody (przychody) z tytułów wymienionych w ust. 1 i 2 na terenie więcej niż jednego województwa, właściwy miejscowo jest Naczelnik Pierwszego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie.

§ 7. 1. Właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach podatku od spadków i darowizn ustala się:

- 1) w sprawach spadku i zachowku - według miejsca położenia przedmiotów majątkowych nabytych w drodze spadku, a jeżeli przedmioty te są położone na obszarze działania dwóch lub więcej naczelników urzędów skarbowych - według ostatniego miejsca zamieszkania spadkodawcy, a w przypadku braku takiego miejsca - według ostatniego miejsca jego pobytu;
- 2) w sprawach prawa do wkładów oszczędnościowych wypłacanych na podstawie dyspozycji wkładcy na wypadek śmierci, jeżeli nabywca wkładów oszczędnościowych nie jest równocześnie spadkobiercą wkładcy - według ostatniego miejsca zamieszkania wkładcy;
- 3) w sprawach darowizny:
 - a) jeżeli przedmiotem darowizny jest nieruchomości, użytkowanie wieczyste, spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego, spółdzielcze prawo do lokalu użytkowego lub prawo do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej - według miejsca położenia nieruchomości,
 - b) jeżeli przedmiotem darowizny są rzeczy ruchome lub inne niż wymienione w lit. a prawa majątkowe - według miejsca zamieszkania lub adresu siedziby darczyńcy w dniu przyjęcia darowizny przez obdarowanego, a jeżeli darczyńca nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w kraju - według miejsca zamieszkania obdarowanego,
 - c) jeżeli przedmiotem darowizny są rzeczy lub prawa majątkowe wymienione w lit. a i jednocześnie inne rzeczy lub inne prawa majątkowe - według miejsca położenia nieruchomości,
 - d) otrzymanej z zagranicy - według miejsca zamieszkania obdarowanego;
- 4) w sprawach zasiedzenia:
 - a) jeżeli przedmiotem zasiedzenia jest nieruchomości, użytkowanie wieczyste lub służebność gruntowa - według miejsca położenia nieruchomości,
 - b) dotyczących rzeczy lub praw majątkowych wymienionych w lit. a i jednocześnie rzeczy ruchomych - według miejsca położenia nieruchomości;
- 5) w sprawach nieodpłatnego zniesienia współwłasności, jeżeli przedmiotem zniesienia współwłasności jest nieruchomości, użytkowanie wieczyste, spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego, spółdzielcze prawo do lokalu użytkowego lub prawo do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej - według miejsca położenia nieruchomości.

2. Jeżeli nabycie w drodze spadku lub darowizny dotyczy w całości lub w części rzeczy położonych za granicą lub praw majątkowych podlegających wykonaniu za granicą, właściwy miejscowo jest naczelnik urzędu skarbowego według miejsca zamieszkania spadkobiercy lub

obdarowanego w dniu nabycia spadku lub otrzymania darowizny, a w przypadku braku takiego miejsca - według ostatniego miejsca ich pobytu.

§ 8. Właściwość miejscową organów podatkowych ustala się w sprawach:

- 1) opłaty targowej - według miejsca położenia targowiska;
- 2) opłaty miejscowej - według położenia miejscowości, w której jest pobierana opłata;
- 3) opłaty administracyjnej, o której mowa w przepisach o podatkach i opłatach lokalnych - według siedziby organu, który dokonał czynności urzędowej.

§ 9. 1. Właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach odpowiedzialności podatkowej płatnika lub inkasenta ustala się, z zastrzeżeniem ust. 2, według:

- 1) miejsca zamieszkania płatnika lub inkasenta, jeżeli płatnik lub inkasent jest osobą fizyczną;
- 2) adresu siedziby płatnika lub inkasenta, jeżeli płatnik lub inkasent nie jest osobą fizyczną;
- 3) miejsca prowadzenia działalności przez płatnika lub inkasenta, jeżeli nie można ustalić właściwości w sposób wskazany w pkt 2.

2. Właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach odpowiedzialności podatkowej notariuszy będących płatnikami podatku od czynności cywilnoprawnych oraz podatku od spadków i darowizn ustala się według adresu siedziby kancelarii notarialnej.

§ 10. Jeżeli nie można ustalić właściwości miejscowej w sposób wskazany w przepisach prawa podatkowego, właściwym organem podatkowym jest odpowiednio Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście lub Prezydent miasta stołecznego Warszawy.

Rozdział 3

Właściwość miejscowa organów podatkowych w przypadku zaistnienia zdarzenia powodującego zmianę właściwości miejscowej w trakcie roku podatkowego lub okresu rozliczeniowego

§ 11. 1. Organem podatkowym właściwym miejscowo w sprawach należnego za dany rok podatkowy podatku dochodowego:

- 1) od osób fizycznych dla podatników, którzy zmienili miejsce zamieszkania lub pobytu, wskutek czego właściwy stał się organ podatkowy inny niż dotychczasowy - jest organ podatkowy właściwy według miejsca zamieszkania lub pobytu w ostatnim dniu roku podatkowego, a gdy zamieszkanie lub pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ustał przed tym dniem - według ostatniego miejsca zamieszkania lub pobytu na jej terytorium;
- 2) od osób prawnych dla podatników, którzy zmienili adres siedziby, wskutek czego właściwy stał się organ podatkowy inny niż dotychczasowy - jest organ podatkowy właściwy według adresu siedziby w ostatnim dniu roku podatkowego, za który jest składane zeznanie.

2. Jeżeli zgodnie z odrębnymi przepisami podatnik jest obowiązany do ujawnienia adresu siedziby w odpowiednim rejestrze, przepis ust. 1 pkt 2 stosuje się, gdy nowy adres siedziby został ujawniony w tym rejestrze do końca roku podatkowego, za który jest składane zeznanie.

§ 12. 1. Organem podatkowym właściwym miejscowo w sprawach zaliczek na podatek dochodowy:

- 1) od osób fizycznych dla podatników, którzy w trakcie roku podatkowego zmienili miejsce zamieszkania lub pobytu, wskutek czego właściwy stał się organ podatkowy inny niż dotychczasowy - jest organ podatkowy właściwy według miejsca zamieszkania lub pobytu w ostatnim dniu tego okresu rozliczeniowego, którego deklaracja dotyczy, a gdy zamieszkanie

lub pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ustał przed tym dniem - według ostatniego miejsca zamieszkania lub pobytu na jej terytorium;

- 2) od osób prawnych dla podatników, którzy w trakcie roku podatkowego zmienili adres siedziby, wskutek czego właściwy stał się organ podatkowy inny niż dotychczasowy - jest organ podatkowy właściwy według adresu siedziby w ostatnim dniu tego okresu rozliczeniowego, którego deklaracja dotyczy.

2. Jeżeli zgodnie z odrębnymi przepisami, podatnik jest obowiązany do ujawnienia adresu siedziby w odpowiednim rejestrze, przepis ust. 1 pkt 2 stosuje się, gdy nowy adres siedziby został ujawniony w tym rejestrze do końca okresu rozliczeniowego, którego deklaracja dotyczy.

§ 13. 1. Organem podatkowym właściwym miejscowo w sprawach rozliczeń podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego za dany okres rozliczeniowy dla podatników, którzy w trakcie okresu rozliczeniowego zmienili miejsce wykonywania czynności, miejsce zamieszkania lub adres siedziby, wskutek czego właściwy stał się organ podatkowy inny niż dotychczasowy - jest organ podatkowy właściwy dla podatnika z tytułu rozliczeń podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego w ostatnim dniu tego okresu.

2. Jeżeli zgodnie z odrębnymi przepisami podatnik jest obowiązany do ujawnienia adresu siedziby w odpowiednim rejestrze, przepis ust. 1 stosuje się, gdy nowy adres siedziby został ujawniony w tym rejestrze do końca okresu rozliczeniowego, którego deklaracja dotyczy.

§ 14. Organem podatkowym właściwym miejscowo w sprawach podatku od środków transportowych dla podatników, którzy w trakcie roku podatkowego zmienili miejsce zamieszkania lub adres siedziby, wskutek czego właściwy stał się organ podatkowy inny niż dotychczasowy - jest organ podatkowy właściwy według miejsca zamieszkania lub adresu siedziby od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła zmiana miejsca zamieszkania lub adresu siedziby.

Rozdział 4

Właściwość rzeczowa organów podatkowych w sprawach związanych ze stosowaniem ulg w spłacie zobowiązań podatkowych

§ 15. 1. Organy podatkowe, które na podstawie odrębnych przepisów są właściwe do ustalania lub określania zobowiązań z tytułu podatków, opłat oraz niepodatkowych należności budżetowych, zwanych dalej "podatkami", są właściwe w sprawach:

- 1) zwalniania płatników z obowiązku pobrania podatku lub zaliczek na podatek - bez ograniczenia kwoty;
- 2) ograniczania poboru zaliczek na podatek - bez ograniczenia kwoty;
- 3) odraczania terminu płatności oraz rozkładania na raty zapłaty podatku - bez ograniczenia kwoty oraz okresu spłaty;
- 4) odraczania oraz rozkładania na raty zapłaty zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetek określonych w decyzji, o której mowa w art. 53a ustawy - bez ograniczenia kwoty oraz okresu spłaty;
- 5) umarzania w całości lub w części zaległości podatkowych, odsetek za zwłokę lub opłaty prolongacyjnej - bez ograniczenia kwoty.

2. Organy podatkowe właściwe do orzekania o odpowiedzialności podatkowej płatnika lub inkasenta są również właściwe, w zakresie należności przypadających od płatników lub inkasentów, do:

- 1) odraczania terminu płatności oraz rozkładania na raty zapłaty podatku - bez ograniczenia kwoty oraz okresu spłaty;
- 2) odraczania oraz rozkładania na raty zapłaty zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę - bez ograniczenia kwoty oraz okresu spłaty;
- 3) umarzania z urzędu zaległości podatkowych lub opłaty prologacyjnej w przypadkach, o których mowa w art. 67d § 1 pkt 3 i 4 ustawy - bez ograniczenia kwoty.

3. W sprawach z zakresu prawa podatkowego powierzonych do wykonania organom podatkowym pierwszej instancji organy te są właściwe do odraczania terminów określonych w przepisach prawa podatkowego - bez ograniczenia terminu odroczenia, z wyjątkiem terminów określonych w art. 68-71, art. 77 § 1-3, art. 79 § 2, art. 80 § 1, art. 87 § 3 i 4, art. 88 § 1 i art. 118 ustawy.

Rozdział 5

Właściwość miejscowa organów podatkowych w sprawach stwierdzenia nadpłaty podatków pobieranych przez płatników

§ 16. 1. Organami podatkowymi właściwymi miejscowo w sprawach dotyczących stwierdzenia nadpłaty podatków pobieranych przez płatników są:

- 1) naczelnicy urzędów skarbowych, jeżeli podatki, zgodnie z odrębnymi przepisami, są wpłacane na rachunki urzędów skarbowych, właściwi ze względu na:
 - a) miejsce zamieszkania płatnika, jeżeli płatnik jest osobą fizyczną,
 - b) adres siedziby płatnika, jeżeli płatnik nie jest osobą fizyczną,
 - c) miejsce prowadzenia działalności przez płatnika, jeżeli nie można ustalić właściwości w sposób wskazany w lit. b;
- 2) wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta, marszałek województwa, jeżeli podatki, zgodnie z odrębnymi przepisami, są wpłacane na rachunek jednostki samorządu terytorialnego - właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub adres siedziby płatnika.

2. W przypadku podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego pobieranego przez płatnika właściwe miejscowo w sprawach stwierdzenia nadpłaty są organy podatkowe właściwe dla podatnika z tytułu rozliczeń podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego.

3. W przypadku podatku od czynności cywilnoprawnych pobieranego przez płatnika właściwe miejscowo w sprawie stwierdzenia nadpłaty są organy podatkowe właściwe miejscowo w sprawach tego podatku.

Rozdział 6

Przepisy końcowe

§ 17. W sprawach opodatkowania podatkiem dochodowym dochodów (przychodów) z działalności gospodarczej uzyskiwanych przez będących nierezydentami podatników tego podatku, w okresie do dnia 1 września 2005 r. do dnia 31 grudnia 2005 r., właściwe miejscowo są organy podatkowe określone w § 5 i 5a rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 grudnia

2002 r. w sprawie właściwości organów podatkowych (Dz. U. Nr 240, poz. 2069 oraz z 2003 r. Nr 152, poz. 1487 i Nr 232, poz. 2325).

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 2005 r., z wyjątkiem § 5 i 6, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.³⁾

Minister Finansów

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 134, poz. 1427).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199.

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2002 r. w sprawie właściwości organów podatkowych (Dz. U. Nr 240, poz. 2069 oraz z 2003 r. Nr 152, poz. 1487 i Nr 232, poz. 2325).